

onuitwischbare voetsporen van de „echte” Muze in te ontdekken. Men voelt niet het dwingend „waarom” van deze poëzie en, geloof me, dat is een hachelijk teeken.

R. H.

MARGOT VOS, *Meiregen* — prenten van Raoul Hynckes — Amsterdam, Em. Querido, 1925.

Een bundel kinderverzen, met teekeningen voor kinderen, voorwaar een niet geringe opgave, vooral wanneer men eens met de sleur wil breken en trachten iets persoonlijks, oorspronkelijks, iets „moderns” te geven.

Hynckes heeft zijn prenten willen houden binnen het begrip van 't kind. In grooten eenvoud trachtte hij, zonder dat het „toelichtingen van 't vers” werden, illustraties te maken die, voor kinderen direct begrijpelijk, de kern van 't gedicht raakten. Hij heeft daarbij zijn illustraties opgevat, op een wijze zooals een modern vertegenwoordiger van den Hollandschen Kunstenaarskring dat doet, d.w.z. door angstvallig ieder picturaal effect te vermijden.

't Is een durf om zoo iets te doen, en dit alleen al kunnen wij waardeeren, en eveneens den moed van den uitgever om deze proeve eens te riskeeren.

Of zij geslaagd is, in casu of de kinderen waarvoor het boekje bestemd is deze wijze van illustreeren op prijs zullen stellen, of liever aantrekkelijker vinden dan wat zij gewoonlijk in handen krijgen, dat is een vraag die ik vooralsnog niet volmondig met „ja” zou kunnen beantwoorden.

Het is van Hynckes niet de oplossing van een paedagogisch probleem geweest, hij wilde niet de jeugd opvoeden om „modern” te leeren zien; ten minste dat vermoed ik niet; hij wilde het voornaamste zoo overzichtelijk mogelijk geven. En nu komen wij aan een moeilijk punt, n.l., of een kind niet eigenlijk graag heel veel op een prent ziet, dan wel of het met de aangeduide hoofdzaak tevreden is. Voor zichzelf zal hij, bij eigen teekening alleen het meest kenmerkende van een dier, een huis, een mensch afbeelden; maar ik vermoed omdat al de bijkomstigheden hem te moeilijk zijn; of hij daarentegen voldaan zal zijn met een dergelijken eenvoud in zijn prentenboek . . . ik weet het nog niet. Wij zouden het moeten probeeren met steekproeven, of vergelijkings-materiaal.

Wat Hynckes echter gegeven heeft is op zichzelf frisch en raak, en wij mogen zijn zienswijze al dan niet deelen, er gaat ongetwijfeld van dit boekje een suggestie uit. Men legt het niet onverschillig naast zich neer als zoo menig prentenboekje, omdat hier een kunstenaar met een eigen meening, een eigen inzicht, u van het goed-recht zijner zienswijze wil overtuigen. 't Is een daad die sympathie verdient.

R. W. P. Jr.